

ועתה סני להודיעך כי הנחתי בליע קופי אל, בסוכה (מ"ג). ר"ל ס"ל מכשירי לולב דוחס שבת מביום הראשון ורבנן ביום ולא בלילה ור"ל יליף מימיו ורבנן ס"ל יליף משוכה ואלקריך ליום ראשון ע"ש ותמסתי מאוד דמבואר אח"כ בסוגי' בסוכות תשבו שבעת ימים ואפילו לילות אחת אומר כו' יליף ממלואים נילף מלולב נראה למי דוחס כו' ת"ל תשבו תשבו לגוי'ש, אי"כ קשה ל"ל ביום הראשון דבריו סוד ידעין דלולב נוהג רק ביום דאס תאמר דלולב נוהג בלילות כבימים אי"כ ל"ל תשבו תשבו לגוי'ש הא יליף ממלואים דסוכה נוהגת בלילות כבימים דליכא שוב למילף מלולב דהא גם לולב נוהג בלילות כבימים ואי"כ ע"כ דלולב נוהג ביום ולא בלילה ולכך אלקריך תשבו תשבו לגוי'ש וע"כ דאמי כר"ל למכשירי לולב ולי"ט:

ועי' בלילה החדש דר' פ' שמביא שם בסוגי' דיד סעודות (כ"ח) ה"כ חג הסוכות שבעת ימים לתם נאמר ע"ש שמביא חילוף גירסא בתור"כ ובילקוט, ופי' הו"ה רענן וסקרבן אהרן, ואני תמס מאוד על סקרבן אהרן איך נוכל לומר שמביא הסוכות מיותר הא אלקריך לדרשה דכמו שחל ש"ס על הסמיגס כך חל על הסוכה ועלי סוכה אסורים וע"כ כפי' הזיר דשבעת ימים מיותר, ויפ"ן כי אין לי ס' קרבן אהרן בכן איני יודע אך כפי שמביא הל"ה לעני' הוא תמי' עלומה מאוד שנאמר שהוא היסוד הנמ' הפשוטה להל' בכל מקום בהרבה מקומות, והנה הנס שלפירוש הזיר ג"כ תמוה הא אלקריך לשבעת ימים תמי' הסוכה אסורה והחילוק יש לומר פשוט דהו"ה דיום ראשון דמוכרח לאכול בסוכה ולכך אסורה אבל בשאר ימים דאי צפי לא אכיל ולכך לא חל ש"ס עלי', ולזה הי' עולם דרעמי דה"כ קאי לר"ל דאף שחזר בו מהי"ד סעודות שתיב לאכול עכ"ז ס"ל דסוכה על ו' צעינן ואין יולאין מסוכה לסוכה, ומוכרח לעשות סוכה על ו' ימים ולכך כיון שחל ש"ס על הסוכה אסורה כ"ז ושבעת מיותר והו' שהקשה בתור"כ ימים ל"ל, ותמחול לעיין בקרבן אהרן להודיעני ועי' בבית ישראל שם ודבריי נכונים מאוד והארכתי בהם ואכ"מ:

יידן או"כ מצרכך בנח"ש דו"ש אברהם חיים ראובן.

סימן יד.

ב"ה ג' ויקרא תר"ג וואירערסלוב יע"א.
יבני יקירי נחמד נפשי האבדך המופלג השגון מורג
חרץ כשית מריה יעקב יוסף גי':

ע"ד ח"ת שהקשית בדברי התוס' קידושין (ל"ד). ד"ה מעקס בסופו קושיית הר"י מא"י דאמאי נשים אין מדליקין בשמן שרפה ביו"ט ומבואר דעממא דח"ט עשה ולי"ט ואין עשה דשריפת קדשים דוחה ל"ט ועשה דיו"ט אבל נשים יכולין להדליק דיו"ט הוי עשה שהו"ג וע"כ דהיכא דאויכא עשה בזהדי ל"ט אף בנשים דאויכא עוברים אעשה אין דוחה ל"ט דאל"ס הל"ט באיכא בדה עשה ע"כ דברי התוס' שם, והקשית בשמן שריפה ג"כ הוה עשה שהו"ג דבפסחים (ג'). איתא דאין שורפין רק ביום ולא בלילה אי"כ נשים ליכא נב"י עשה דשריפת קדשים, עכ"ל: **הנה** עי' ברמב"ם (פ' י"ט מה' פהמ"ק הל' ד' ס') נראה ממנו דדוקא בנותר אין שורפין בלילה וכן בפגול ועי' בכ"מ שם דפגול שוה לנותר אבל בעממא נראה ששורפין גם בלילה ואי"כ בשמן שרפה הוא שמן שנעמא ושורפין בלילה והו' ח"ט שאסו"ג וא"ש, עוד נלע"ד דאסו שמן שריפה שהקשו התוס' שיהי' יכולים נשים להדליק הוא דוקא בשמן שלסם הא יכול להיות ששמן של אגשים ועשו אשה שליח להדליק דשפיר דמי סלי"ט דעשה של יו"ט ליכא נבי נשים והמלוה של ש"ס נתקיים זלים דאסו שרפה קדשים ליתא בשלי"ט וא"ל דעשה של

וא"ט מהפמלון מומ"ל (בסופ"א מס'י מומ"ל) וכן דברי התוס' פסוקה (כ"ט): ששנינו בלי"ט, ולמה סנך דאסורי הנאה ניכסו מהמלון מומ"ל ע"ש, וקל"ה יש ליישב דבריהם עפ"י דברי הפרי"ה (ס' קכ"ד) בלח"ט דסרמב"ם מירי לענין לירוק או דס"ל דלממא סן עלמן ח"ל שיעור ע"ש ולי"ט כעת בלילה ואין לי פנאי לעיין בו, ואנכי תי' בנפ"ט דהתוס' בעירובין (פ') כ' דלחי של אהרס כשר ואע"ג דצפי שיעור דאינו רק שיעור זוסא לא אמרי' מכת"ש ע"ש, ודבריהם תמוהים דמס הפרס יש, ופי' ע"ש דברי הרמב"ם שם דלא אמרי' מכת"ש רק בשיעור של ג' מרחקים אורך ורוחב אבל למי דרך בגובה לריך שיעור לא אמרי' מכת"ש וזו ספי' בדבריהם שיעורא זוסא וזו נכון לע"ד, וממילא ריוחא שמעמא דקוממא אוכלין אף דלריך שיעור כבילה מ"מ אף שרק מאוד כחוס השפערס ואי סוס כבילה מממא אי"כ לא עדיף מלחי ולכך לא אמרי' ב"י מכת"ש וזו ספי' בתוס' בסופה (כ"ט). ש"י שיש לחלק ע"ש הוא מס"ס וסניחו בלי"ט דבתוס' עירובין סב"א שם שיתת ר"ל דכלחי היינו עממא דאף אי נכתת ונחדבקין סכתותין כשר ע"ש, וזו י"שכתי דברי השער אפרים שרע"ש עלי' השער המלך בפ"ד מסל"ג סנ"ל ש"י דקומ"ל שאין בו מלוס לא אמרי' כתותי' כו' ותפשו מיבמות ע"ש מביא המנוגע, ודברי שער אפרים ברור כמ"ש ולכך כ' דאין בו מלוס כמ"ש התוס' שם דכלולב הסמירו שהוא מלוס והוא בתוס' עירובין סנ"ל, אבל בבית המנוגע כיון שלריך שיעור בלורך וברוחב אף בלי מלוס אמרי' כתותי' ע"ש, וסנ"ס התוס' הקשו שם בעירובין דכלולב אמאי אמרי' כמ"ש ותי' דבתוס' הסמירו אי"כ נראה מוס דרך מדרבנן וכן הסברא פשוטה כיון דבשיעורא זוסא לא אמרי' כתותי' מ"ש, מ"ש מלוס לדבר בעממא וע"כ דהוא מדרבנן דשיעורא דמלוס מחשיבו אף שהוא שיעור קסן, ומש"כ בתחילת דבריהם דכלחי לא הסמירו היינו ג"כ אף מדרבנן וז"ל מורס דהוא רק מדרבנן ולכך אי"ש הרמב"ם ורש"י שפירשים עיקר הפעם מעמס נמר פירא דזוס פסול מה"ט אבל כתותי' מ"ש נבי אחרונ כיון דלא הוי רק מעמס נמר פרי לא אמרי' כמ"ש כנ"ל דמ"מ הוא נמר פרי ורק מעמס דמנכר לקיחתה אי"כ כשאתרוג יחי' גדול בגובה ודק מן סדק ברוחב ובעובי' יחי' ג"כ מינכר לקיחתה ולכך לא אמרי' ב"י כמ"ש רק מדרבנן ולכך הרמב"ם בחבורו לא סב"א שפסס נבי לולב אלא משום מהב"ע ע"ש בסי' לולב וסרבה דברים נאמרו בזה, וע"ס סנ"ל יש ליישב דמ"ש אמרו בנ"י כ"י ליישב הסמסס אליכא דכ"ע אף להכך דלא ס"ל מהב"ע אבל לדין דמס"כ אסור ואפשר עוד ס"ל להרמב"ם דאסור ע"ס"ת ולכך לא כתב הפעם כתותי' מ"ש:

ובזה יש לי ליישב דברי הכפ"ת ששקש' על סמו' שהבאת בדברריך שהקשו בלולב ל"ל עממא דכתותי' מ"ש אמאי לא אמרו הפעם משום דין ממון והקשה הכפ"ת מה עדיף עממא דממון מכת"ש, ולהנ"ל יש ליישב דמ"ש בלולב הוה רק מדרבנן כדברי התוס' סנ"ל אבל - לעממא דדין ממון הוא מה"ט, אך מה שהקשו שוב באתרוג אמאי לא אמרי' עממא דמכ"ש שוב קשה כהנ"ל דרך עממא אין לו סיתר אכילה עדיף יש לומר דהתוס' סוברים דבנ"י לעיל הי' סברא פשוטא דאגוז או כבינה הוא מעמס סדר אך מסיק מעמס נמר פרי משום דאתותב רבא דרי' ל"ל סדר ע"ש אבל לדין עממא פשוט מעמס סדר ולכך הקשו דלמסס סדר כמ"ש היא מה"ט וכנ"ל, דממילא צעינן בלורך וברוחב אבל הרמב"ם ורש"י סוברים דסדר ליכא ורק בנ"י ש"ל ידע נחמא פרי ס"י סובר דהפעם משום סדר אבל כדמסקינן הפעם מעמס ג"פ תו אף לדין הפעם כן אי"כ לא אמרינן כמ"ש רק מעמס מינכר לקיחתה ממילא הוי רק מדרבנן וא"ש ודברים נכונים סם לע"ד ודי בזה כל הדברים האלו אנכי כונן בחפוז מאוד ואעפ"כ אקוס להשי"ת כי דברים ראויים סם: